

Minkkontor

J.nr. 2023 - 7516

Den 26. januar 2024

Notat vedrørende høring om udkast til ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink ("nedlukningsbekendtgørelsen")

Udkast til ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen har været i høring i perioden fra 8. december 2023 til 15. december 2023.

Der er modtaget høringssvar fra følgende høringssparter: København Fur (herunder Danske Minkavlere), Det Danske Minkerhverv, Dansk Erhverv og Fjordland. Det Danske Minkerhverv og Dansk Erhverv har oplyst, at de ikke har bemærkninger til udkast til ændringsbekendtgørelse. Fjordland har oplyst, at de tilslutter sig København Furs bemærkninger.

Høringssvarene har ikke givet anledning til ændringer af ændringsbekendtgørelsen.

Fødevareministeriet har af egen drift præciseret i § 2, at opgørelsen af kompensation for passiv bevarelse i sager, hvor der er sendt udkast til afgørelse før ændringsbekendtgørelsens ikrafttrædelse, skal ske efter den tidligere model med opgørelse på baggrund af konkret afholdte udgifter.

Fødevareministeriet har af egen drift desuden justeret en række af vilkårene i erklæringerne til sambehandlingsmodellen, idet vilkårene hermed er ensrettet i forhold til Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 29. december 2023.

Generelle bemærkninger

København Fur bemærker, at henvisningen i § 2a til nedlukningsbekendtgørelsen bør ændres til §§ 4-12, da nedlukningsbekendtgørelsens kapitel 1 vedrører anvendelsesområdet og definitioner, hvorimod ændringsbekendtgørelsen vedrører metoden for opgørelsen af erstatningen for minkvirksomheder med egenproduktion i 2020 og derfor naturligt hører hjemme i bekendtgørelsens kapitel 2.

Fødevareministeriet bemærker, at § 3 i nedlukningsbekendtgørelsen fastsætter krav om permanent nedlukning af den minkrelaterede virksomhed og regulerer brug af regnskaber ved forskudte regnskabsår. Henvisningen til §§ 3-12 ændres derfor ikke.

Sambehandling

Kopenhagen Fur bemærker, at der er opbakning til modellen for sambehandling, da den giver taksationskommissionerne mulighed for at slippe for selvstændig erstatningsopgørelse til et betydeligt antal følgerhvervsvirksomheder. Den samlede sagsbehandlingstid vil dermed forhåbentlig kunne minimeres, fordi to erstatningssager – en sag for en minkvirksomhed og en sag for et følgerhverv – kan behandles samtidig.

Kopenhagen Fur bemærker hertil, at det er centralt, at sambehandlingsmodellen ikke på forhånd gøres uattraktiv, og at det derfor er afgørende at lejeudgifter eller vedligeholdelsesudgifter afholdt af minkvirksomheden neutraliseres, fordi den samlede erstatning for parterne ellers bliver mindre. Kopenhagen Fur ønsker, at en tilsvarende håndtering indarbejdes i den forenkede erstatningsmodel.

Fødevareministeriet bemærker hertil, at det er hensigten med ændringsbekendtgørelsen at kodificere modellen for sambehandling udviklet af erstatnings- og taksationskommissionerne, og at der med bekendtgørelsesændringerne således ikke er tilsigtet ændringer, som kan indebære øgede udgifter til erstatninger. Formålet er alene at fremme hurtigere sagsbehandling.

Minksekretariatet har oplyst, at erstatnings- og taksationskommissionerne endnu ikke har taget stilling til håndtering af eventuelle lejeudgifter eller vedligeholdelsesudgifter afholdt af minkvirksomheden. På den baggrund fastsætter Fødevareministeriet ikke regler for håndtering af sådanne udgifter, idet det overlades til erstatnings- og taksationskommissionerne at afklare håndteringen heraf.

Fødevareministeriet bemærker i relation til den forenkede model, at det ikke er muligt at foretage skøn, og at det derfor er forventningen, at der ikke kan indarbejdes en model, hvor der tages højde for eventuelle lejeudgifter. Det indebærer, at eventuelle lejeudgifter eller vedligeholdelsesudgifter afholdt af minkvirksomheden vil indgå i minkvirksomhedens omkostningsgrundlag i den forenkede model. Dette vil således kunne indgå i virksomhedernes overvejelser, inden de eventuelt vælger at ansøge om en opgørelse af erstatning og sambehandling efter den forenkede model.

Kompensation for passiv bevarelse (§ 22, stk. 2)

Kopenhagen Fur har oplyst, at der er opbakning til modellen med en standardsats, da den vil minimere ressourceforbruget hos avlernes rådgivere og Minksekretariatet samt fremme sagsbehandlingstiderne. Kopenhagen Fur bemærker, at den konkrete sats på 0,31 pct. er fastlagt på baggrund af de første afgørelser fra erstatnings- og taksationskommissionerne, som er baseret på omkostningsdata fra 2021-2023. Miljøministeriet og kommunerne har imidlertid ændret metode til opkrævning af afgifter for rottebekæmpelse, hvilket ifølge Kopenhagen Fur betyder, at afgifterne for rottebekæmpelse er eksploderet på minkfarme. Kopenhagen Fur mener, at standardsatsen til opgørelse af kompensation for passiv bevarelse bør ændres, hvis den nye metode til opkrævning af afgifter for rottebekæmpelse ikke ændres.

Fødevareministeriet bemærker indledningsvist, at der med ændringsbekendtgørelsen ikke er tilsigtet ændringer, som kan indebære øgede udgifter til erstatninger. Formålet er alene at fremme hurtigere

sagsbehandling. Derfor er standardsatsen på 0,31 pct. af erstatningen for restværdien af anlægsaktiverne fastlagt på baggrund af det vægtede gennemsnit for kompensation for omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold i de første 33 sager fra erstatnings- og taksationskommissionerne (29 afgørelser og 4 forslag til afgørelser), og modellen er obligatorisk.

Fødevarerministeriet har konstateret, at opkrævningsmodellen for afgifter til rottebekæmpelse er ændret per 1. januar 2024, således at afgiften fremover opkræves på baggrund af ejendommens areal som oplyst i Bygnings- og boligregistret (BBR) den 1. januar i året forud for det år, som opkrævningen dækker. Gebyret beregnes som en sats pr. bebyggede antal kvadratmeter.

Da den nye opkrævningsmodel for rottebekæmpelse først lige er trådt i kraft, er der ikke mulighed for at lave en standardsats baseret på de gennemsnitlige omkostninger. Fødevarerministeriet ændrer derfor ikke standardsatsen, som fastholdes på 0,31 pct. af erstatningen for restværdien af anlægsaktiverne pr. måned fra den 4. november 2020 og frem til udgangen af den seneste måned forud for afgørelsesdatoen. Fødevarerministeriet bemærker hertil, at der er tale om en årlig afgift til rottebekæmpelse, som må anses for at være en mindre udgift i lyset af de udmålte erstatninger og kompensationer i de første afgørelser.

Overgangsbestemmelser

Det bemærkes, at Fødevarerministeriet af egen drift har ændret overgangsbestemmelsen i § 2, således at opgørelse af kompensation for passiv bevarelse i sager, hvor der er sendt udkast til afgørelse før ændringsbekendtgørelsens ikrafttrædelse, skal ske efter den tidligere model med opgørelse på baggrund af konkret afholdte udgifter. Baggrunden er, at der med udkast til afgørelse vil være lavet en individuel opgørelse af minkvirkens udgifter, og at der således foreligger en mere præcis opgørelse, som bør anvendes.